

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

**ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ**

Παρέμβαση στη Συνεδρίαση της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης
για το Μέλλον της Ευρώπης, της 6ης και 7ης Ιουνίου 2002,
με θέμα ημερήσιας διάταξης:
Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης:
ο ρόλος της Ένωσης και των κρατών μελών

Βρυξέλλες, 6 Ιουνίου 2002

Κύριε Πρόεδρε,

Καλούμεθα σήμερα ν' απαντήσουμε στα ερωτήματα που έχουν τεθεί σχετικά με την ενίσχυση του ευρωπαϊκού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Επ' αυτών θέλω να παρατηρήσω τα εξής:

- Οι Ευρωπαίοι πολίτες θεωρούν ότι οι Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδιαίτερα η άρση των περιορισμών στα εσωτερικά σύνορα εξασφαλίζουν ελευθερία διακίνησης, ενισχύουν τις υπάρχουσες δημοκρατικές δομές στα κράτη μέλη και δημιουργούν ισχυρότερες πεποιθήσεις για την ευρωπαϊκή διάσταση των εθνικών ζητημάτων. Εντούτοις απαιτούν εντονότερες προσπάθειες για τη δημιουργία αισθήματος ασφάλειας για τους ίδιους, θέμα που συνδέεται σαφώς με την ύπαρξη ενός ενιαίου χώρου δικαιοσύνης. Κατά την τελευταία εικοσαετία έχει διαπιστωθεί η στενή σχέση “κλασσικού” οργανωμένου εγκλήματος, τρομοκρατίας, εμπορίου ναρκωτικών και πάσης φύσεως όπλων, ξεπλύματος χρημάτων, καθώς και εκμετάλλευσης και διακίνησης ανθρώπων. Το γεγονός αυτό δημιουργεί την ανάγκη εξεύρεσης νέων θεσμών και μεθόδων για την αντιμετώπιση των πάσης φύσεως εγκληματικών δραστηριοτήτων, των οποίων η ανάπτυξη δεν γνωρίζει σύνορα. Οι προαναφερθείσες εγκληματικές δραστηριότητες μπορούν και πρέπει να αντιμετωπισθούν με κοινούς μηχανισμούς ή συντονισμό δράσεων.
- Τα μέσα που διαθέτει σήμερα η Ένωση, ασφαλώς πρέπει να διευρυνθούν αλλά και να απλουστευθούν ως προς τις διαδικασίες συνεργασίας προκειμένου να καλύψουν τις εκτεταμένες δυνατότητες που διαθέτει το διεθνές αλλά και εθνικό έγκλημα στον τομέα της τεχνολογίας. Οι καθυστερήσεις που παρατηρούνται στην διερεύνηση και διαλεύκανση σημαντικών υποθέσεων οφείλονται συχνά στις γραφειοκρατικές δομές της συνεργασίας και τους διαφορετικούς κανόνες που ισχύουν στα κράτη μέλη και που δημιουργούν εμπλοκές στην εξέλιξη των πάσης φύσεων ερευνών. **Είναι προφανές ότι το σύνολο των διαδικασιών αυτών τελεί και πρέπει να τελεί πάντοτε υπό την αυστηρή εφαρμογή του εκάστοτε νομοθετικού πλαισίου που προστατεύει τα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών.**
- Η μέχρι σήμερα εμπειρία έχει αποδείξει ότι δεν είναι δύσκολη η μεταφορά στο εθνικό δίκαιο κοινών κανόνων και αρχών για την αντιμετώπιση των ιδίων αδικημάτων που προσλαμβάνουν μάλιστα ευρωπαϊκό ή διεθνή χαρακτήρα. Είναι ανάγκη να μην επιτραπεί στο οργανωμένο έγκλημα να χρησιμοποιεί τις εθνικές νομοθεσίες προκειμένου να μειώσει τους κινδύνους που συνεπάγεται η παράνομη δραστηριότητα. Παραδείγματος χάριν ένας καταρχήν συντονισμός των ποινών για τα ίδια αδικήματα, δηλαδή ο καθορισμός ορίου minimum και maximum ποινής, καθώς και η δυνατότητα να εκδικάζονται σε

ένα κράτος μέλος υποθέσεις που αφορούν σε συγκεκριμένα άτομα και έχουν σχέση με περισσότερα κράτη μέλη, μπορούν να διευκολύνουν το έργο των αρχών της δικαιοσύνης.

- Τα εθνικά Κοινοβούλια, αν υπάρξει ο αναγκαίος συντονισμός, μπορούν και πρέπει να εμπλακούν στο επίπεδο των ευρωπαϊκών αποφάσεων αλλά και της παρακολούθησης των αποτελεσμάτων των δράσεων σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Κοινοβούλιο.
- Είναι ανάγκη να θεσπιστούν κοινά μέτρα επιτήρησης των εξωτερικών συνόρων σε συνδυασμό με μια κοινή πολιτική μετανάστευσης και ασύλου. Ταυτόχρονα πρέπει να εξετασθεί η αποτελεσματικότητα της ευρωπαϊκής πολιτικής ανάπτυξης και βοήθειας προς τις τρίτες χώρες.
- Η Ευροποι πρέπει να αναπτύξει επιχειρησιακή ικανότητα πέραν των μηχανισμών πληροφόρησης και μελέτης που διαθέτει σήμερα.
- Τέλος η ύπαρξη του τρίτου πυλώνα δεν διευκολύνει την άσκηση πολιτικής για τη δικαιοσύνη και ασφάλεια τη στιγμή μάλιστα που οι αυτοί οι τομείς άσκησης πολιτικής προσλαμβάνουν ιδιαίτερη σημασία. Ο τρίτος πυλώνας πρέπει να κοινοτικοποιηθεί.
Μας χρειάζεται συνολικά ένα κοινό θεσμικό πλαίσιο για την αστική και ποινική δικαιοσύνη που θα βασίζεται στην κοινοτική λογική και η λειτουργία του θα ελέγχεται από τα κοινοτικά όργανα. Η πολιτική μας στο ζήτημα αυτό πρέπει να ανταποκριθεί πλήρως στην πρόκληση που αποτελεί η λειτουργία του ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου όπως αυτός νοείται σε πολιτικό, κοινωνικό, και οικονομικό επίπεδο.